Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS DIREKTYVA

1990 m. birželio 29 d.

dėl Bendrijos tvarkos, leidžiančios padidinti dujų ir elektros energijos kainų galutiniams pramonės vartotojams skaidrumą

(90/377/EEB)

(OL L 185, 17.7.1990, p. 16)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Tarybos direktyva 93/87/EEB 1993 m. spalio 22 d.	L 277	32	10.11.1993
►**M2**	Europos Parlamento ir tarybos Reglamentas (EB) Nr. 1882/2003 2003 m. rugsėjo 29 d.	L 284	1	31.10.2003
►**M3**	Tarybos Direktyva 2006/108/EB 2006 m. lapkričio 20 d.	L 363	414	20.12.2006

iš dalies keičiama:

►**A1**	Austrijos, Švedijos ir Suomijos stojimo aktas	C 241	234	29.8.1994
►**A2**	Aktas dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų	L 236	17	23.9.2003

▼B

TARYBOS DIREKTYVA

1990 m. birželio 29 d.

dėl Bendrijos tvarkos, leidžiančios padidinti dujų ir elektros energijos kainų galutiniams pramonės vartotojams skaidrumą

(90/377/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 213 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([2]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([3]),

kadangi energijos kainų skaidrumas, užtikrinantis, kad nebūtų iškraipyta konkurencija bendroje rinkoje, yra labai svarbus energetikos vidaus rinkos sukūrimui ir sklandžiam jos veikimui;

kadangi kainų skaidrumas gali padėti išvengti vartotojų diskriminacijos didinantjų laisvę rinktis įvairius energijos resursus ir tiekėjus;

kadangi šiuo metu skirtinguose energijos resursuose ir Bendrijos valstybėse narėse ar regionuose kainų skaidrumas skiriasi ir dėl to kyla abejonių dėl energetikos vidaus rinkos sukūrimo;

kadangi vis dėlto kaina, kurią moka Bendrijos pramonės įmonės už naudojamą energiją, yra vienas iš veiksnių, turinčių įtakos jų konkurencingumui, ir todėl turėtų būti laikoma paslaptyje;

kadangi duomenų sistema apie tipinius vartotojus, kuria naudojasi Europos Bendrijų statistikos biuras savo kainynuose, ir duomenų sistema apie rinkos kainas, kurios bus nustatytos pagrindiniams pramonės elektros energijos vartotojams, užtikrins, kad toks skaidrumas nepažeis konfidencialumo reikalavimo;

kadangi Europos Bendrijų statistikos biuro naudojamą vartotojų kategorijų sistemą būtina išplėsti tiek, kiek įmanoma, išlaikant vartotojų tipiškumą;

kadangi tuomet galutiniams vartotojams nustatytos kainos taps skaidrios, nepažeidžiant būtino sutarčių konfidencialumo reikalavimo;

kadangi siekiant laikytis konfidencialumo reikalavimo, skelbiamai kainai atitinkamoje vartotojų kategorijoje būtini mažiausiai trys jos vartotojai; kadangi ši informacija apie pramonės įmonių kaip galutinių vartotojų suvartojamas dujas ir elektros energiją sudarys galimybę palyginti ją su kitais energijos resursais (nafta, akmens anglimi, iškastiniu kuru ir atsinaujinančiais energijos ištekliais) ir kitaisvartotojais;

kadangi dujas ir elektros energiją tiekiančioms įmonėms ir dujas ir elektros energiją vartojančioms pramonės įmonėms ir po šios direktyvos įsigaliojimo yra toliau taikomos Steigimo sutartyje nustatytos konkurencijos taisyklės, ir kadangi dėl tos priežasties Komisija gali paprašyti pranešti kainas ir pardavimo sąlygas;

kadangi informacija apie galiojančias kainų sistemas yra kainų skaidrumo dalis;

([1]) OL C 257, 1989 10 10, p. 7.
([2]) OL C 149, 1990 06 18.
([3]) OL C 75, 1990 3 26, p. 18.

▼B

kadangi informacija apie vartotojų suskirstymą į kategorijas ir jų atitinkamas rinkos dalis taip pat yra kainų skaidrumodalis;

kadangi pranešimas Europos Bendrijų statistikos biurui apie kainas ir pardavimo sąlygas vartotojams bei galiojančias kainų sistemas ir vartotojų suskirstymą į kategorijas pagal vartojimą turėtų būti pakankamai išsamus, kad Komisija galėtų priimti reikiamus sprendimus apie atitinkamus veiksmus ar pasiūlymus, atsižvelgdama į energetikos vidaus rinkoje susiklosčiusią situaciją;

kadangi Europos Bendrijų statistikos biurui pateikiami duomenys bus patikimesni, jeigu įmonės pačios parengs juos;

kadangi informacija apie valstybių narių tiesioginius ir parafiskalinius mokesčius yra svarbi užtikrinant kainų skaidrumą;

kadangi prireikus turi būti galimybė patikrinti Europos Bendrijų statistikos biurui pateiktų duomenų patikimumą;

kadangi kainų skaidrumo pasiekiama kuo plačiau tarp vartotojų paskelbiant informaciją apie kainas ir kainų sistemas;

kadangi siekiant energijos kainų skaidrumo, sistema turėtų remtis įrodyta patirtimi ir metodais, kuriuos sukūrė irtaiko Europos Bendrijų statistikos biuras tvarkydamas, tikrindamas ir skelbdamas šiuos duomenis;

kadangi siekiant sukurti energetikos vidaus rinką, kainų skaidrumo sistema turėtų kuo greičiau pradėti veikti;

kadangi šią direktyvą visos valstybės narės galėtų pradėti vienodai taikyti tik tuomet, kai bus pakankamai išplėtota gamtinių dujų rinka, o ypač jos infrastruktūra,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad dujas ir elektros energiją galutiniams pramonės vartotojams tiekiančios įmonės, kaip apibrėžta I ir II prieduose, praneštų Europos Bendrijų statistikos biurui 3 straipsnyje nustatyta forma:

1) dujų ir elektros energijos kainas ir pardavimo sąlygas, nustatytas galutiniams pramonės vartotojams;

2) naudojamas kainų sistemas;

3) vartotojų ir jų atitinkamų apimčių suskirstymą į kategorijas pagal suvartojimą, užtikrinant šių kategorijų reprezentatyvumą nacionaliniu mastu.

2 straipsnis

1. 1 straipsnyje nurodytos įmonės renka 1 straipsnio 1 ir 2 punktuose numatytus duomenis pagal kiekvienų metų sausio 1 d. ir liepos 1 d. duomenis. Duomenys, parengti laikantis 3 straipsnyje nurodytų nuostatų, Europos Bendrijų statistikos biurui ir valstybių narių kompetentingoms institucijoms nusiunčiami per du mėnesius.

2. Remiantis 1 dalyje nurodytais duomenimis, Europos Bendrijų statistikos biuras kiekvienų metų gegužės ir lapkričio mėnesiais atitinkama forma paskelbia dujų ir elektros energijos kainas, nustatytas valstybių narių pramonės vartotojams, ir tam tikslui naudojamas kainų sistemas.

3. 1 straipsnio 3 dalyje nurodyta informacija Europos Bendrijų statistikos biurui ir valstybių narių kompetentingoms institucijoms siunčiama

▼B

kas dveji metai. Pirmame pranešime apibūdinama 1991 m. sausio 1 d. susiklosčiusi situacija. Ši informacija viešai neskelbiama.

3 straipsnis

Įgyvendinimo nuostatos, susijusios su 1 straipsnyje nurodytos informacijos forma, turiniu ir visais kitais ypatumais, nurodytos I ir II prieduose.

4 straipsnis

Europos Bendrijų statistikos biuras neatskleidžia jam pagal 1 straipsnį pateiktų duomenų, kuriems galėtų būti nustatytas komercinio slaptumo reikalavimas. Šiais Europos Bendrijų statistikos biurui pateiktais slaptais statistiniais duomenimis gali naudotis tik jo pareigūnai ir tik statistiniais tikslais.

Ši nuostata netrukdo viešai skelbti šių duomenų suvestinių forma, pagal kurią neįmanoma nustatyti atskirų komercinių sandorių.

5 straipsnis

Europos Bendrijų statistikos biurui pastebėjus statistiškai svarbius duomenų, perduodamų laikantis šios direktyvos, netikslumus ar neatitikimus, jis gali prašyti nacionalines įstaigas leisti jam patikrinti atitinkamus nesuvestinius duomenis bei skaičiavimo ar įvertinimo metodus, kuriais buvo remtasi rengiant suvestines, siekiant nustatyti ar netgi pataisyti informaciją, kuri laikoma netikslia.

6 straipsnis

Prireikus Komisija padaro būtinus šios direktyvos priedų pakeitimus atsižvelgdama į nustatytas konkrečias problemas. Tačiau šie pakeitimai gali būti tik priedų techniniai pataisymai ir neturi pakeisti sistemos bendros struktūros.

▼M2

7 straipsnis

1. Priimant 6 straipsnyje nurodytus pakeitimus, Komisijai padeda komitetas.

2. Kai daroma nuoroda į šį straipsnį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB ([1]) 3 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

▼B

8 straipsnis

Kartą per metus Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui suvestinę ataskaitą apie šios direktyvos taikymą.

([1]) 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimas 1999/468/EB, nustatantis Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką (OL L 184, 1999 7 17, p. 23).

▼B

9 straipsnis

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 1991 m. liepos 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Gamtinių dujų atveju, direktyva nebus taikoma valstybėse narėse penkerius metus nuo šios energijos rūšies atsiradimo atitinkamoje rinkoje. Šio energijos šaltinio atsiradimo nacionalinėje rinkoje datą atitinkama valstybė narė nedelsdama konkrečiai praneša Komisijai.

10 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

▼B

I PRIEDAS

SPECIALIOS NUOSTATOS DĖL DUJŲ

1. Taikomos dviem dujų rūšims:

   a) gamtinėms dujoms;

   b) pagamintoms dujoms (1)

2. Jeigu toje pačioje miesto teritorijoje ar tame pačiame regione tiekiamos abi dujų rūšys, duomenys pateikiami apie abi rūšis, išskyrus tuos atvejus, kai suvartojamų dujų kiekis mažesnis negu 10 % bendro gamtinių ir pagamintų dujų suvartojimo žemiau 11 punkte nurodytose vietovėse ar regionuose.

3. Atsižvelgiama tik į dujotiekiais tiekiamas dujas.

4. Turi būti registruojamos tos kainos, kurias moka galutiniai vartotojai.

5. Atsižvelgiama tik į pramoninį vartojimą.

6. Ši sistema neapima vartotojų, kurie dujas naudoja:

   a) elektros energijai gaminti valstybinėse elektrinėse;

   b) ne energetiniams tikslams (pvz., chemijos pramonėje);

   c) daugiau kaip 4 186 000 GJ per metus (arba 1 163 GWh per metus).

7. Kainos registruojamos remiantis tipinių vartotojų sistema, kuri apibrėžiama pagal dujų suvartojimo kiekį ir moduliaciją (arba apkrovos koeficientą) (2)

8. Kitos charakteristikos, kurios galėtų būti svarbios kainai nustatyti (pvz., galimybė nutraukti tiekimą), bus nustatomos kiekvienu konkrečiu atveju, tačiau visuomet priimant dažniausiai praktikoje pasitaikantį sprendimą.

9. Į kainas turi būti įskaičiuota skaitiklių nuoma, nustatytas mokestis ir prekės įkainis.

   Į šias kainas neįskaičiuotas pradinis įrengimo mokestis vartotojui.

10. Buvo pasirinkti šie pramonės vartotojai, kuriems nustatyti I_1 — I_5 kodai:

Metinis suvartojimas	Moduliacija
I_1 418,60 GJ arba 116 300 KWh	Nincs terhelési tényező meghatározva (*)
I_2 4 186 GJ arba 1 163 000 KWh	200 dienų
I_{3-1} 41 860 GJ arba 11,63 GWh	200 dienų 1 600 valandų
I_{3-2} 41 860 GJ arba 11,63 GWh	250 dienų 4 000 valandų
I_{4-1} 418 600 GJ arba 116,3 GWh	250 dienų 4 000 valandų
I_{4-2} 418 600 GJ arba 116,3 GWh	330 dienų 8 000 valandų
I_{5-4} 4 186 000 GJ arba 1 163 GWh	330 dienų 8 000 valandų

(*) Prireikus 115-200 dienų.

(1) „Pagamintos dujos“ yra tos, kurios gaunamos apdorojant akmens anglį, naftos produktus, sumaišant arba perdirbant gamtines dujas krekingo, riformingo būdais.
Ši direktyva netaikoma suskystintoms naftos dujoms (butanui, propanui), kokso krosnių ar aukštakrosnių dujoms.

(2) Dienos apkrovos koeficientas — dienų, per kurias būtų suvartotas visas metinis dujų kiekis, esant maksimaliam suvartojimui per dieną, skaičius:
$nd = \frac{Qa}{Qd_{max}}$

Valandos apkrovos koeficientas — valandų, per kurias būtų suvartotas visas metinis dujų kiekis, esant maksimaliam suvartojimui per valandą, skaičius:
$nh = \frac{Qa}{Qh_{max}}$

Aukščiau nurodytoje formulėje:
Qa = suvartotų dujų kiekis per metus.
Qd_{max} = maksimalus suvartojimas per dieną.
Qh_{max} = maksimalus suvartojimas per valandą.

▼B

11. Kainos registruojamos šiose vietovėse ar regionuose:

— Belgijoje:	Briuselyje,
— Danijoje:	Kopenhagoje,
— Vokietijos Federacinėje Respublikoje:	Hamburge, Hanoveryje, Veseremse, Dortmunde, Diuseldorfe, Frankfurte prie Maino, Štutgarte, Miunchene, ►M1 Drezdenas ir Berlynas, ◄
— Ispanijoje:	Madride, Barselonoje, Valensijoje, Šiaurėje ir Rytuose,
— Prancūzijoje:	Lilyje, Paryžiuje, Strasbūre, Marselyje, Lione, Tulūzoje,
— Airijoje:	Dubline,
— Italijoje:	Milane, Turine, Genujoje, Romoje, Neapolyje,
— Liuksemburge:	Liuksemburge,
— Nyderlanduose:	Roterdame,

▼A1

— Austrija:	Viena,

▼B

— Portugalijoje:	Lisabonoje,

▼A1

— Suomija:	visa šalis,
— Švedija:	visa šalis,

▼B

— Jungtinėje Karalystėje:	Londone, Lidse, Birmingeme,

▼A2

— Čekijoje:	Prahoje,
— Estijoje:	Taline,
— Kipre:	Nikosijoje,
— Latvijoje:	Rygoje,
— Lietuvoje:	Vilniuje,
— Vengrijoje:	Budapešte,
— Maltoje:	Valetoje,
— Lenkijoje:	Varšuvoje,
— Slovėnijoje:	Liublianoje,
— Slovakijoje:	Bratislavoje,

▼M3

— Bulgarijoje:	Sofijoje,
— Rumunijoje:	Bukarešte.

▼B

12. Kainos registruojamos kiekvieno šešių mėnesių laikotarpio (sausio ir liepos mėnesiais) pradžioje remiantis galiojančiais tarifais, sutartimis, sąlygomis ir taisyklėmis, įskaitant visas nuolaidas.

13. Jeigu tuo pačiu laikotarpiu galioja keli tarifai, reikia registruoti tą, kuris yra palankiausias vartotojui, atmetus tarifus, kurie praktikoje netaikomi arba taikomi tik ribotam vartotojų skaičiui.

▼B

14. Jeigu taikomi tik kvazitarifai, specialios sutartys ar laisvai sutartos kainos, turi būti pateikiama dažniausiai naudojama kaina (reprezentatyviausia esant numatytoms tiekimo sąlygoms).

15. Kainos turi būti nurodytos nacionaline valiuta už fizinį dujų vienetą ([1]). Naudojamas energijos vienetas turi būti grindžiamas aukštąja šilumine verte (AŠV), kaip įprasta dujų pramonėje.

16. Pateikiami du kainų lygiai ([2]):

    — kaina be mokesčių,

    — kaina su visais mokesčiais (be grąžintino PVM).

17. Pranešama taip pat apie visų valstybinių, regioninių ar vietinių mokesčių, nustatytų vartotojams parduodamoms dujoms, tarifus ir skaičiavimo būdus.

18. Pridedamas kuo išsamesnis kainų sistemos paaiškinimas. Ypač atsižvelgiama į visus pakeitimus, padarytus po paskutinio tyrimo.

19. Valstybėse narėse, kuriose viena dujų įmonė vykdo pramoninį pardavimą, informaciją pateikia ši įmonė. Kitose valstybėse narėse, kuriose vieną ar kelis rajonus aptarnauja daugiau kaip viena dujų įmonė, duomenis turėtų pateikti nepriklausoma statistikos įstaiga.

20. Siekiant konfidencialumo, su kainomis susiję duomenys bus perduodami tik tuomet, jeigu valstybėje narėje, kurioje yra atitinkamas regionas, bus bent po tris kiekvienos grupės, nurodytos 10 dalyje, vartotojus.

([1]) Jeigu dujų suvartojimas skaičiuojamas kubiniais metrais, jis turi būti perskaičiuotas kilovatvalandėmis arba, iki 1999 m., termais.

([2]) Kaina be mokesčių apskaičiuojama tiesiogiai iš tarifų arba sutarčių. Į kainą be grąžintino PVM įeina kiti konkretūs mokesčiai, jeigu yra.

▼B

II PRIEDAS

KONKREČIOS ELEKTROS ENERGIJOS NUOSTATOS

Į duomenis apie elektros energiją, perduodamus laikantis šios direktyvos, įeina:

I. **„Tipinio vartotojo“ tyrimas (vartotojams, kurių maksimali elektros energijos apkrovos galia yra iki 10 MW).**

1. Esamos Bendrijoje elektros energijos tipiniams vartotojams kainų tyrimas bus išplėstas, norint apimti dvi pramonės vartotojų, kurių maksimali apkrovos galia yra 10 MW, grupes ir įtrauktas į šią direktyvą.

2. Valstybių narių, kuriose yra vienas nacionalinis tarifas, elektros energijos kainos bus ištirtos tik vienoje vietovėje. Valstybių narių, kurios atskirose vietovėse taiko skirtingus tarifus, energijos kainos bus ištirtos pagal šiąreprezentatyvų vietovių pavyzdį:

— visa Belgijos	teritorija,
— Vokietijos Federacinė Respublika:	Hamburgas, Hanoveris, Diuseldorfas, Frankfurtas prie Maino, Štutgartas, Miunchenas, Vakarų zona, Pietų zona, ►M1 Erfurtas, Leipcigas ir Rostokas, ◄
— visa Danijos	teritorija,
— Ispanija	Madridas,
— Prancūzija	Lilis, Paryžius, Marselis, Lionas, Tulūza, Strasbūras,
— Graikija	Atėnai,
— Airija	Dublinas,
— Italija	Šiaurės ir Vidurio Italija, Pietų Italija ir salos,
— visa Liuksemburgo	teritorija,
— Nyderlandai	Roterdamas (GEB), Šiaurės Olandija (PEN), Šiaurės Brabantas (PNEM),

▼A1

— Austrija	Aukštutinė Austrija, Tirolis, Viena,

▼B

— Portugalija	Lisabona, Ponta Delgada (Azorų autonominis regionas),

▼A1

— Suomija	visa šalis,
— Švedija	visa šalis,

▼B

— Jungtinė Karalystė	Londonas, Glazgas, Lidsas, Birmingemas,

▼A2

— Čekija	visa Čekijos teritorija,
— Estija	visa Estijos teritorija,
— Kipras	Nikosija,
— Latvija	visa Latvijos teritorija,
— Lietuva	rytų teritorija, vakarų teritorija,
— Vengrija	visa Vengrijos teritorija,
— Malta	visa Maltos teritorija,
— Lenkija	visa Lenkijos teritorija,
— Slovėnija	visa Slovėnijos teritorija,

▼A2

— Slovakija visa Slovakijos teritorija,

▼M3

— Bulgarijoje visa Bulgarijos teritorija,

— Rumunija visa Rumunijos teritorija.

▼B

3. Elektros energijos kainos bus ištirtos pramonės įmonėms, suskirstytoms į devynias tipinių vartotojų grupes:

Tipinių vartotojų grupė	Metinis suvartojimas, kWh	Maksimali apkrovos galia, kW	Metinis apkrovos koeficientas, valandomis
I_a	30 000	30	1 000
I_b	50 000	50	1 000
I_c	160 000	100	1 600
I_d	1 250 000	500	2 500
I_e	2 000 000	500	4 000
I_f	10 000 000	2 500	4 000
I_g	24 000 000	4 000	6 000
I_h	50 000 000	10 000	5 000
I_i	70 000 000	10 000	7 000

Maksimali elektros energijos apkrovos galia — tai didžiausia galia per bet kurį užfiksuotą vienerių metų valandos ketvirtį, išreikšta kilovatais (kW). Tiekimo kaina apskaičiuojama imant cos φ = 0,90. Tais atvejais, kai tarifai nustatomi remiantis pusės valandos maksimalia apkrovos galia, maksimali nurodyto vartotojo apkrovos galia apskaičiuojama dauginant ją iš koeficiento cos φ = 0,98. Tais atvejais, kai tarifai nustatomi remiantis apkrovos galia, išreikšta kVA, jie koreguojami nurodyto vartotojo maksimalią apkrovos galią kilovatais dalinant iš koeficiento cos φ = 0,90.

4. Tais atvejais, kai tarifai nustatomi grindžiant maksimalia apkrovos galia dažniau negu vieną kartą per metus, mokestis už galingumą apskaičiuojamas dauginant iš tokių koeficientų:

GALINGUMO KOREGAVIMO KOEFICIENTŲ LENTELĖ

Metinis apkrovos koeficientas, valandomis	Maksimali mėnesio apkrovos galia	Maksimali dviejų mėnesių apkrovos galia	Maksimali trijų mėnesių apkrovos galia	Trijų mėnesių maksimalios apkrovos galios vidurkis	Dviejų mėnesių maksimalios apkrovos galios vidurkis	Maksimali metinė apkrovos galia
1 000	0,81	0,83	0,86	0,94	0,96	1,0
1 600	0,83	0,85	0,88	0,95	0,97	1,0
2 500	0,85	0,87	0,90	0,96	0,98	1,0
4 000	0,90	0,91	0,95	0,98	0,99	1,0
5 000	0,90	0,91	0,95	0,98	0,99	1,0
6 000	0,96	0,97	0,98	0,99	0,995	1,0
7 000	0,96	0,97	0,98	0,99	0,995	1,0

5. Skaičiuojant vidutinę vienos kilovatvalandės kainą, būtina atsižvelgti į metinį elektros energijos suvartojimą, apmokestintą ne piko laikotarpių tarifais:

▼B

Tipinių vartotojų grupė	Metinis apkrovos koeficientas	Metinis suvartojimas,	Metinis suvartojimas (tūkst. kWh), apmokestintas ne piko laikotarpių tarifais, atsižvelgiant į vidutinę ne piko laikotarpių trukmę per parą					
	valandomis	1 000 kWh	7 h	8 h	9 h	10 h	11 h	12 h
I_a	1 000	30	0	0	0	0	0	0
I_b	1 000	50	0	0	0	0	0	0
I_c	1 600	160	11	13	16	19	22	25
I_d	2 500	1 250	197	225	262	300	338	375
I_e	4 000	2 000	438	500	580	660	740	820
I_f	4 000	10 000	2 190	2 500	2 900	3 300	3 700	4 100
I_g	6 000	24 000	7 140	8 160	9 120	10 080	11 040	12 000
I_h	5 000	50 000	13 100	15 000	17 000	19 000	21 000	23 000
I_i	7 000	70 000	23 300	26 600	29 400	32 200	35 000	37 800

Ne piko laikotarpių, kurių trukmė yra tarp nurodytų lentelėje, metinis suvartojimas kilovatvalandėmis turi būti įvertintas ekstrapoliavimo metodu.

Kitų, ilgesnių negu 12 valandų ne piko laikotarpių, pvz., viso sekmadienio, turi būti skaičiuojama tik pusė papildomų valandų. Šių valandų vidurkis apskaičiuojamas visoms metų dienoms ir, prieš naudojantis anksčiau pateikta lentele, rezultatas pridedamas prie įprastinio ne piko laikotarpio.

6. Kur galima, pateikta kaina turi remtis paskelbtu tarifu, nustatytu atitinkamai vartotojų grupei. Jeigu yra keli galimi tarifai, turi būti taikomas tas, kuris yra palankiausias vartotojui, neatsižvelgiant į tarifus, kurie praktikoje netaikomi arba taikomi ribotam vartotojų skaičiui. Jeigu yra tik kvazitarifai, specialios sutartys arba laisvai sutartos kainos, turi būti pateikiama, esant numatytoms tiekimo sąlygoms, dažniausiai taikoma kaina (reprezentatyviausia).

7. Jeigu elektros energija nurodytai vartotojų grupei tiekiama įvairių įtampų tinklais, tyrimui pasirenkama ta įtampa, kuri geriausiai reprezentuoja nurodytą tipinių vartotojų grupę. Šis principas turi būti taikomas ir kitiems šioje direktyvoje neapibrėžtiems parametrams.

8. Apskaičiuojant vienos kilovatvalandės kainą, įskaičiuojami visi nustatyti mokėtini mokesčiai (pvz., skaitiklio nuoma, nustatyto dydžio mokesčiai arba mokesčiai už nustatytą galingumą, kt.) bei mokesčiai už suvartotas kilovatvalandes. Tai yra atitinkamos vartotojų grupės bendra sumokama suma, atsižvelgiant į priemokas ir nuolaidas, padalyta iš viso suvartoto kiekio. Pradinis įrengimo mokestis vartotojui neįskaičiuojamas. Nors informacija turi būti teikiama du kartus per metus, kainos apskaičiuojamos pagal metinį suvartotą kiekį, kad būtų išvengta sezoninių svyravimų.

9. Kilovatvalandės kaina pateikiama nacionaline valiuta ([1])

   — kaina be mokesčių,

   — kaina su visais mokesčiais (be grąžintino PVM).

   Turi būti pranešta ir apie mokesčių tarifus ir skaičiavimo metodą, į kuriuos įskaičiuoti visi valstybiniai, regioniniai ar vietiniai mokesčiai, nustatyti vartotojams parduodamai elektros energijai.

10. Turi būti pateiktas kuo išsamesnis tikslus kainų sistemos ir jos taikymo paaiškinimas. Ypač turi būti pabrėžiami pakeitimai, padaryti po paskutinio tyrimo.

11. Valstybėse narėse, kuriose viena įmonė vykdo pramoninį pardavimą, informaciją pateikia ši įmonė. Kitose valstybėse narėse, kuriose vieną ar

([1]) Kaina be mokesčių yra sužinoma tiesiogiai iš tarifų ar sutarčių. Į kainą, į kurią neįskaičiuotas grąžintinas PVM, įskaitomi kiti konkretūs mokesčiai.

▼B

kelis regionus aptarnauja kelios įmonės, informaciją pateikia nepriklausoma statistikos įstaiga.

II. **„Žyminčios kainos“ tyrimas (vartotojams, kurių maksimali apkrovos galia yra didesnė nei 10 MW)**

12. Tiriant pramonės vartotojus, kurių maksimali apkrovos galia yra didesnė negu 10 MW, įvedama nauja „žyminčių kainų“ sistema, kuri apibrėžiama žemiau.

13. Visose valstybėse narėse, išskyrus Vokietijos Federacinę Respubliką ir Jungtinę Karalystę, mokesčių ir kainų, nustatytų dideliems pramonės vartotojams, struktūrų pakeitimai santykinai nežymūs, o žyminčios kainos ir susijusi informacija turėtų būti renkama ir skelbiama visai valstybei narei. Tačiau Vokietijos Federacinėje Respublikoje ir Jungtinėje Karalystėje gali būti dideli geografiniai svyravimai, todėl informacija apie šias dvi valstybes nares pateikiama ir skelbiama trims zonoms:

Valstybė narė	*Zonos*
Vokietijos Federacinė Respublika (1)	— Šiaurės/Vidurio,
	— Vakarų
	— Pietų,

▼M1

	— Rytai;

▼B

Jungtinė Karalystė:	— Anglija ir Velsas,
	— Škotija,
	— Šiaurės Airija.

(1) ►M1 Žemės padalijamos į keturias zonas:
— Šiaurės/Vidurio: Šlėzvigas-Holšteinas, Hamburgas, Brėmenas, Berlynas, Žemoji Saksonija, Šiaurės Hesenas,
— Vakarų: Šiaurės Reino-Vestfalija, Reinlando-Pfalcas, Pietų Hesenas, Saras,
— Pietų: Badenas-Viurtembergas, Bavarija,
— Rytų: visos kitos žemės, neįrašytos į kitus regionus. ◄

14. 13 dalyje nurodytoms valstybėms narėms žyminčios kainos ir susijusi informacija pateikiama kiekvienos valstybės narės atskirai trims didelių pramonės vartotojų grupėms, t. y. tiems pramonės vartotojams, kurių maksimali apkrovos galia siekia:

— 25 MW, tarp jų vartotojai, kurių maksimali apkrovos galia nuo 17,5 iki 37,5 MW,

— 50 MW, tarp jų vartotojai, kurių maksimali apkrovos galia nuo 37,5 iki 62,5 MW ir

— 75 MW, tarp jų vartotojai, kurių maksimali apkrovos galia nuo 62,5 iki 75 MW.

Šioms grupėms priklauso visi pramonės vartotojai, kurie dalį elektros energijos gamina patys, nors būtina pranešti tik tą informaciją apie elektros energijos suvartojimą, kuri gaunama iš komunalinių įmonių.

15. Atitinkamai MW grupei žyminčioji kaina (pvz., 25 MW) yra vidutinė kilovatvalandės kaina sąlyginiam ar „žyminčios kainos“ pramonės vartotojui, kurio normali apkrovos galia yra apie 25 MW, tačiau iki kainos sumažinimo dėl „ypatingų veiksnių“, apie kuriuos pranešama atskirai (žr. žemiau 16 dalį). Šio „žyminčios kainos“ pramonės vartotojo apkrovos galios charakteristikos turėtų kuo geriau apibūdinti (neatsižvelgiant į „ypatingus veiksnius“) visus atitinkamai grupei priklausančius pramonės vartotojus.

Siekiant vienodumo, Komisija nustatys kiekvienos atskiros grupės „žyminčios kainos“ vartotojų apkrovos galios charakteristikas (t. y. 25 MW, 50 MW ir 75 MW), kurias prireikus turėtų taikyti įmonės. Jeigu tokių apkrovos galios charakteristikų neįmanoma taikyti, įmonė pati gali apibrėžti savo „žyminčios kainos“ vartotojo apkrovos galios charakteristikas, kurias Komisija turi patvirtinti. Tokios apkrovos galios charakteristikos susijusios, pavyzdžiui, su apkrovos koeficientu (pvz., „7 000

▼B

valandų“, kur 7 000 yra valandų skaičius, per kurį apkrovos galia išliks maksimali, siekiant sužinoti metinį apkrovos koeficientą), o suvartojimas suskirstomas pagal apmokestinimą skirtingo paros laiko mokesčiais (pvz. piko, ne piko metas, kt.).

16. Žyminčios kainos turėtų būti apskaičiuojamos įskaičius visus nustatytus mokėtinus mokesčius (pvz., skaitiklio nuoma, nustatyto dydžio mokesčiai ar mokesčiai už nustatytą galingumą, kt.) bei mokesčius už suvartotas kilovatvalandes. Pradiniai prijungimo mokesčiai vartotojams neįskaičiuojami. Nors informacija turi būti pateikiama du kartus per metus, vengiant sezoninių svyravimų, kainos apskaičiuojamos pagal metinį suvartotą kiekį. Būtina paaiškinti žyminčios kainos, įskaičius visus nustatytus mokesčius, skaičiavimo būdą.

17. Kiekvienai žyminčiai kainai turėtų būti nurodyti „ypatingi veiksniai“, kurie gali būti taikomi siekiant sumažinti elektros energijos kainą (pvz., sąlyga dėl galimybės nutraukti tiekimą), ir sumažinta suma (pvz., 6, 8, 10 %). Šie ypatingi veiksniai turi atspindėti veiksnius, taikomus vartotojams, kuriuos aprūpina nurodytos MW grupėje atskaitingosįmonės.

18. Valstybėse narėse, kuriose yra daugiau, negu viena elektros energijos tiekimo įmonė, kiekviena šių įmonių pateikia žyminčias kainas, susijusią informaciją (apie sąlyginio vartotojo apkrovos galios charakteristikas (15 dalis) ir apie specialius veiksnius bei sumažintas kainas (17 dalis)) nepriklausomai statistikos įstaigai. Vėliau šios įstaigos nacionalinei Vyriausybei ir Europos Bendrijų statistikos biurui praneša apie aukščiausią ir žemiausią žyminčias kainas valstybėms narėms (arba prireikus kiekvienam atskiram regionui) kiekvienai MW grupei kartu su susijusia informacija apie šias žyminčias kainas. Kitoms valstybėms narėms, kuriose viena nacionalinė įmonė aptarnauja visą valstybę, informacija perduodama tiesiogiai ir tuo pačiu metu nacionalinei Vyriausybei ir Europos Bendrijos statistikos biurui.

19. Siekiant konfidencialumo, žyminčias kainas ir susijusią informaciją praneša nacionalinė įmonė arba nepriklausoma statistikos įstaiga (žr. aukščiau 18 dalį) tik tuomet, jeigu atitinkamoje valstybėje narėje ar regione atitinkamoje MW grupėje yra bent trys vartotojai.

20. Žyminčios kainos turėtų būti pateiktos, kaip nurodyta 9 dalyje.

21. Tiekimo įmonės taip pat kas dveji metai turėtų pateikti duomenis apie vartotojų skaičių kiekvienoje MW grupėje (t. y., 17,5-37,5 MW, 37,5-62,5 MW ir 62,5-75,0 MW) ir šių vartotojų bendrą metinį suvartojimą (GWh). 18 dalyje nurodyti duomenys turėtų būti pranešami per nepriklausomą statistikos įstaigą, kuri sulygina ją visos valstybės narės mastu arba tiesiogiai pateikia kartu nacionalinei Vyriausybei ir Europos Bendrijų statistikos biurui. Šioje dalyje nurodyta informacija konfidenciali ir viešai neskelbiama.